

ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆದಿತ್ತು.

'ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಯೊಂದು ಬಂದಿದೆ. ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿವೆಯಂತೆ. ಭಗವಂತ ಆಳುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಂತಿದೆ' ಯಾರೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಖುಷಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. 'ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇವರೇನು ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸತ್ತ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಬದುಕಿ ಬರಬಲ್ಲರೇ? ನಾಶ ಮಾಡಿದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ತರಬಲ್ಲರೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತುಂಬಬಲ್ಲರೇ? ಅಯೋಗ್ಯರು ದೇಶಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಮತ್ತಿನ್ನಾರೋ ಬೇಸರದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. 'ಅಯ್ಯೋ, ಆಳುವ ಸೈತಾನರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಶಿಬಿರಗಳ ಮೇಲೂ ದಾಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿರುವಂತೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರದ ಮೇಲೂ ದಾಳಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ?' - ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿರಾಸೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. 'ಇಲ್ಲ, ಈ ಶಿಬಿರದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆಳುವವರ ಅರಮನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳ ಆಳುವವರಲ್ಲ ಒಂದೇ. ಅವರಿಗೊಂದು ಹಾನಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುವುದು ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ' - ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಿದ್ದರು.

ಅವಳಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವುದು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮಗನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಂಚದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆ-ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನರಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆ ಇವಳ ಪಕ್ಕದ ಹಾಸಿಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, 'ನೋಡು ತಂಗಿ, ಆತ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ. ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು, ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ಗಳು, ಮಾಲ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಇದ್ದವೋ... ಆದರೆ ಬಾಂಬ್ ದಾಳಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಅವನ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೇವೆ...' ಎಂದು ಶುಷ್ಕ ನಗೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ್ದ.

ಅವಳು ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಬವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗನಿಗೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಜ್ವರ ಬಿಡುವುದು, ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಜ್ವರ ಕಾಯುವುದು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೂರನೇ

ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದಷ್ಟು ಯೋಧರನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದರು. ಅವಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಅರೆ, ಅವರೆಲ್ಲೊಬ್ಬ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಇರ್ಷಾದ್ ಅಣ್ಣ. ತನ್ನ ಗಂಡ ಅಶ್ರಫ್ ಜೊತೆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವನು. ಅವಳು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ನೋವಿನಲ್ಲೂ ಹಮೀದಾ ಬೇಗಂಗಳ ಗುರುತನ್ನು ಇರ್ಷಾದ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದ.

'ತಂಗಿ ಹಮೀದಾ, ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅಶ್ರಫ್ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ರ ರಕ್ಷಣಾ ಪಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅರಮನೆಯೇನೂ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ನೀನು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು. ಇನ್ನೇನು ವಾರ, ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ. ದೇವರು ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು'

ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದ. ಹಮೀದಾಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಚೈತನ್ಯಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಾಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಮಗನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳು ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಕೇಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಸಿಪಾಯಿ ಅಶ್ರಫ್‌ರ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದೂ, ಮಗನಿಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಕರೆತಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ದಯಮಾಡಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಯಾವ ಸಿಪಾಯಿಯೂ ಅವಳನ್ನು, ಅವಳ ಮಗನನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಅರಮನೆಯ ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದವರೆಗೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಅವಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಅವಳು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೊಬ್ಬ ಬಂದು ಮಗ ರಶೀದನ ಹಣೆ, ಮೈ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ಕೈ ಸುಟ್ಟಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಶ್ರಫ್ ಎಂಬ ಯೋಧನು ಅರಮನೆಯ ರಕ್ಷಣಾಪಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಮುಖ್ಯದ್ವಾರ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಬಲಗಾಲಿನ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಉಂಗುಟ ಹರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆಂಟು ಜನ ನಾಯಕರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಿರಿಯಾನಿ, ಚಿಕನ್ ಪೈ, ಮೀನಿನ ಪೈ ಖಾದ್ಯಗಳು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದವು. ಅವರೆಲ್ಲೊಬ್ಬ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಿಲ್ಲು, ಯಾರು ನೀನು? ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳ ನಾಯಕರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಂಧಾನ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿನ್ನದೇನು ಕೆಲಸ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದ. ಅವಳು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ 'ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಶ್ರಫ್ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಪಾಯಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಆರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕವನು ನಗುತ್ತಾ 'ಓಹ್, ಅಶ್ರಫ್ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾ? ತುಂಬಾ ನಂಬಿಕಸ್ತು ಸಿಪಾಯಿ. ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಅಶ್ರಫ್‌ನನ್ನು ಪಕ್ಕದ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬ್ ಹಾಕಲು ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವುದು ತಡವಾಗಬಹುದು. ನೀವು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ. ಯುದ್ಧ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತಾ ವಾಪಸ್ಸು ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ' ಎಂದಿದ್ದ.

ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಯಕರು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಊಟದ ಟೇಬಲ್ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಳು. ಅವು ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಖುಷಿಗೊಂಡ ರಶೀದ ತಾನೂ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಎಸೆದಿದ್ದ. ಅವೂ ಹೋಗಿ ನಾಯಕರ ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವು ಬಾಂಬುಗಳಿರಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಯಕರು ಅರಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರ ಓಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಈ ಕಡೆ ಕಾವಲು ಸಿಪಾಯಿಗಳೂ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡತೊಡಗಿದರು. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹಮೀದಾ ಬೇಗಂ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗ ರಶೀದ ಜೋರಾಗಿ ನಗತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ನಗು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಗೆ ಇಡೀ ಅರಮನೆಯೇ ಭೂಕಂಪಕ್ಕೆ ಈಡಾದಂತೆ ಅಲುಗಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in